

25 Ιουλίου 2015

σο να

[ξη πίστη](#)

“Παράξενο μου φάνηκε

όταν πρωτόακουσα από το στόμα του παπα-Σίμωνα το «Άμα δεν έχεις γέρο να αγοράσεις».

- Γιατί το λέτε αυτό, παπα-Σίμωνα; Τόσο χρήσιμος είναι ο γέρος; Δεν βλέπετε που τόσα χρόνια σας στέλνουν στο γηροκομείο; Τον ρώτησα.

- Α! Δεν ξεύρεις; Ήταν μια φορά ένας άρχοντας και κάλεσε τους συμβούλους του, νέους και γέρους, και τους είπε: «Θέλω να μου πείτε τι ώρα βγαίνει ο ήλιος το πρωί». Μαζεύτηκαν όλοι και κοίταζαν την Ανατολή. Ένας γέρος όμως κοίταζε τη Δύση. Οι άλλοι τον κορόιδευαν. Κάποια στιγμή λέγει ο γέρος που κοίταζε τη Δύση: «Βγήκε ο ήλιος». Οι άλλοι δεν βλέπανε τον ήλιο, αλλά εκείνος είδε την ανταύγεια που φαίνεται στη Δύση, καθώς ανατέλλει και πριν ακόμη φανεί ο ήλιος. Κατάλαβες; Ο Γέρος ήξευρε περισσότερο λόγω της πείρας του. Άρα οι νεώτεροι να ακούτε και μας τους μεγαλύτερους.

Αυτή η τάξη υπάρχει βέβαια στην Εκκλησία και στην παράδοσή μας. Συχνά κατά την ανάγνωση του Ευαγγελίου, ακούμε «Είπεν ο Κύριος...», στο Γεροντικό διαβάζουμε «Είπε Γέρων...», στην καθημερινότητα επαναλαμβάνουμε το «Οι παλαιότεροι λέγανε...» και οι τεχνίτες πολλές φορές λένε «Ο μάστορας είπε...».

Η γνώση λοιπόν είναι και μετάδοση πείρας από γενεάς εις γενεάν διά της προφορικής ή γραπτής παραδόσεως...

Όταν ήλθαμε στο Άγιον Όρος βρήκαμε μόνο γέρους κατά την ηλικία, αλλά και Γέροντες στο φρόνημα, φτιαγμένους από τη ζωή. Όλοι τους είχανε κάτι να μας πουν, κάτι να μας διδάξουν πρακτικά, κάτι να μας εμπνεύσουν. Αυτοί ήταν για μας η παράδοσή της καλογερικής ζωντανή, εφαρμοσμένη, και εμείς ήμασταν γι'αυτούς τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Γι'αυτό καθώς έφευγαν ένας-ένας, νιώθαμε την έλλειψή τους. Παρηγορούμασταν όμως, όσο ακόμη κάποιος έμενε πιο πίσω."

«Σιμωνοπετρίτες πατέρες που βρήκαμε και αγαπήσαμε», εκδ. Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, Άγιον Όρος 2013, Ι.Ν. ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

Πηγή: ekklisiaonline.gr